

Gaál Mózes:
A HÓPEHELY

„Szállok alá, szállok
Szürke magasságból,
Gomolygó felhőkből,
Zimankós világból.

Szállok alá, szállok,
Magas palotára,
Barna bogárhátú
Kicsi kunyhócskára.

Barna bogárhátú
Kunyhócskára vágyom,
Jól esik pihenni
Puha szalmaágyon.

Lejjebb szállok, lejjebb
Az ablak fájára...
Rásüt az ablakra
Nyájas tűz világa.

Benézek, benézek
A kicsiny szobába,
Egy leánykát látok
Az anyja karjába.

Tente, baba, tente,
Haja, haja, hajsó!
Aludj el, aludj el,
Gyöngé virág, hajló!

Jaj, hogy nekem nincsen,
Aki elringasson,
Altató danával
Aki elaltasson!”

Sír az ablak fáján
Szegény hópehelyke,
Végigfutó könnycsepp
Maradt ott helyette.